

Liberálisok botladozásai

2012 február 01. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása

Még nincs értékelve

Mérték

Az elmúlt hónapokban minden jel arra mutatott, hogy a különböz? színekben tündökl? liberálisoknak sikerül Magyarországot térdre kényszeríteni, magukat pedig a szabadság és demokrácia ?rangyalaiként az európai népek fölé gajdolni. Mert Magyarországon diktatúra van, félnek a zsidók, a cigányok, a homoszexuálisok stb.

Hatalmas, világméret? lejáratő sajtókampány után és mellett, kétségkívül az Európai Parlament felejthetetlen ülése volt a csúcsteljesítményük. Ott tárult fel teljes valójában, hogy kik ?k, amint sorra felálltak és elmondták, amit beléjük tápláltak valahol, valamikor egy láthatatlan központból. Akik Magyarországról egyébként semmit sem tudtak, akik a törvényeinket soha el sem olvasták, azok igyekeztek megrajzolni a világ el?tt a magyarok ördögi ábrázatát, és rámutatni a sátánra, aki már nem Afganisztánban, hanem ebben a távoli közép-európai államban él, és ráadásul ennek az országnak a miniszterelnöke. A miniszterelnök pedig végighallgatta mérhetetlen türelemmel a gy?lölett?l fuldoklókat, a leckét felmondó, görcsösen öntudatos hölgyeket, szája szegletében néha egy kis elnéz? mosollyal. Nem tudni, mit érezhetett, mit gondolhatott, amikor állítólagos honfitársait hallgatta, a bölcs Göncz Kingát, az angolul sziporkázó Bokros Lajost, amint lelkesen ócsárolták a saját hazájukat (ha még annak tekintik egyáltalán Magyarországot). A miniszterelnök csak ült nyugodtan, hallgatta a szánalmas szónoklatokat, várta, hogy véget érjen a ricsaj. Azután válasz címén is föléje n?tt ennek a parlamentnek, jó stílussal, higgadtan, és azokról a magyar kormányzati elvekr?l szólva, amelyek lehetnének Európa eszmei alapjai is, ha nem ez a balliberális szövetkezet lenne itt a hangadó.

Az ember akár azt is hihette ezután, hogy lassacskán elcsitul a kampány, miután mindenki teljesítette a kötelességét, az európai liberalizmus pedig látványos vereséget szenvedett – legalább erkölcsileg és stílusában. A leginkább figyelemre méltó megszólalás azonban a vita során következett, amikor egy belga liberális vezér, rendkívüli tájékozottságáról bizonyságot téve elmondta, hogy ? mindent tud Magyarországról, hiszen három kiváló liberális magyar ember írását olvasta. A három jelentésíró között említette Konrád Györgyöt, Dalos Györgyöt és Kenedi Jánost. Ha valaki eddig nem tudta volna, most megtudhatta, hogy ?k a szóviv?ink a nagyvilágban. Ezért arra is rá kellett ébrednünk, hogy a kampánynak nincs és nem is lesz vége soha, mert ezek a kiváló írók, közéleti emberek e szóviv?ségükb?l élnek, ezért nem is mondhatnak le róla. Konrád György a minap éppen azt bizonyította, hogy a kampányt nem óhajtják abbahagyni. Megint nyilatkozott egy sajtótájékoztatón, a t?le megszokott módon. Mint tudjuk, Konrád György író, olykor sajtónyilatkozatokban, máskor jelentésekben fejti ki írói munkásságát, már csak azért is ez az ? igazi m?faja, mert ? politikus is, aki lélekben néhány száz SZDSZ-es társának a szóviv?je akkor is, ha maga a párt korábban megsz?nt, megbukott egy demokratikus választáson, mert a magyar népnek elege lett bel?le. Íróként századunk Háború és békéjét vagy B?n és b?nh?dését valószín?leg soha sem fogja megírni, de a Nobel-díjra talán így is esélyes lehet, ha megír még egy-két tucatnyi jelentést Magyarországról, a magyar kormány ellen, a liberális nemzetköziség jegyében, megfelel? támogatással a háttérben.

Vegyük hát tudomásul, hogy a hazánk ellen folytatott kampány marad. Marad akkor is, ha másként hívják majd az aktuális szóviv?ket, mert nagyon régi és tartós az a szövetség, amelynek szüksége volna ennek az országnak a természeti kincseire és népe munkájára, s ennek érdekében bármikor kész akár megvásárlására, akár megfélemlítésére. Jó volna végre megérteni azt is, hogy az egyhangú szidalmazás, rágalmazás, amely kívülr?l zúdul ránk, belülr?l indul, hazai forrásból táplálkozik. Akárhogy félünk az igaz mondatoktól, mégiscsak Ady múlt századi szavaira kellett volna és kellene figyelni „Az itthoni Béccsel / Kellett volna végezni el?bb, / Vitéz, kuruc tervel?k.” Most b?séggel megtapasztalhatjuk Ady igazát, amikor már rég nem Bécsr?l szól a történet.

Mégis, változhat-e valaha ez a helyzet? Azonnal megváltozna a Magyarországról kialkotott kép, ha a következ? választásokon – hogy neveket ne mondjak – ennek a nemzetek feletti szövetségnek az emberei kormányozhatnák az országot. Lenne itt akkor demokrácia és mintaország Európának. És lenne megint derék prédaország Magyarország. Ezért lenne olyan fontos Orbán Viktor és kormányának megbuktatása, és ezért olyan fontos az országnak és népének a folyamatos rágalmazása, annak sulykolása, hogy itt mindenféle kisebbségnek félni kell. Ezzel szemben sok jel mutat arra, hogy ez a megbokrosodott társaság nem férhet hozzá többé a kormányrúdhoz nálunk. Úgy t?nik, Európában és másutt is bomladoznak, ha túlságosan lassan is, a globális liberalizmus hazugságbástyái. Elég sokáig tündököltek ahhoz, hogy most már kivárjuk a bukásukat. Legutóbb közel félmillió magyar ebben a reményben vonult Budapest sugárútján.
Bíró Zoltán - magyarhirlap.hu

Ajánló